

OBAVIJESTI

Kroz tjedan posebno slavimo:

Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 15. 05.	Svagdan 5. vazmenog tjedna	u 9,00 i u 19,00 sati
Utorak 16. 05.	Svagdan 5. vazmenog tjedna	u 7,30 i u 19,00 sati
Srijeda 17. 05.	Svagdan 5. vazmenog tjedna	u 7,30 i u 19,00 sati
Četvrtak 18. 05.	Svagdan 5. vazmenog tjedna	u 7,30 i u 19,00 sati
Petak 19. 05.	Svagdan 5. vazmenog tjedna	u 7,30 i u 19,00 sati
Subota 20. 05.	Svagdan 5. vazmenog tjedna	u 9,00 i u 19,00 sati
Nedjelja 21. 05.	6. VAZMENA NEDJELJA i NEDJELJA TURIZMA	u 7,30; 10,00 ; 11,30 i u 19,00 sati

- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00**; 11,30 i u 19,00 sati.
- Popodne u 18,30 sati je svibanjska pobožnost i sv. misa u 19,00 sati te roditelji krizmanika svoj susret u vjeronaučnoj dvorani.
- Sutra je jutarnja sv. misa na Čikatu u 9,00 sati
- U četvrtak je cijelo dnevno klanjanje Presvetom.
- U subotu je sv. Misa u 9,00 sati u kapeli na Čikatu, a popodne je u 19,00 sati u župnoj crkvi.
- Slijedeće nedjelje imaju susrete obiteljske zajednice u 17,00 sati.
- Tisak: Glas koncila, Glasnik SIM i Radosna vijest.

U crkvi sv. Nikole sv. mise su nedjeljom i blagdanom u 9,00 sati, ostale dane u 18,00 sati.

Svim majkama čestitamo Majčin dan!

Tjedni raspored -

- „mali anđeli“ utorkom u 16,15 sati;
- prvopričesnici srijedom u 16,30 sati.
- „Očima srca“ četvrtkom u 19,30 sati
- krizmanici petkom u 15,00 i 16,00 sati
- mladi i srednjoškolci petkom u 20,00 sati.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj
Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.
www.zupa-bdm-losinj.hr; e-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr
Odgovara: Ivan Brnić, župnik

Župa Rodenja B.D.Marije

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: X

14. svibnja 2017.

Broj: 449

5. VAZMENA NEDJELJA MAJČIN DAN

Današnja čitanja

Prvo čitanje: Dj 6,1-7

Drugo čitanje: 1Pt 2,4-9

Evangelje: Iv 14,1-12

U ono vrijeme: Reče Isus:

"Neka se ne uznemiruje srce vaše! Vjerujte u Boga i u mene vjerujte! U domu Oca mogega ima mnogo stanova. Da nema, zar bih vam rekao: `Idem pripremiti vam mjesto`? Kad odem i pripravim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja. A kamo ja odlazim, znate put." Reče mu Toma: "Gospodine, ne znamo kamo odlaziš. Kako onda možemo put znati?" Odgovori mu Isus: "Ja sam Put i Istina i Život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni. Da ste upoznali mene, i Oca biste moga upoznali. Od sada ga i poznajete i vidjeli ste ga." Kaže mu Filip: "Gospodine, pokaži nam Oca i dosta nam je!" Nato će mu Isus: "Filipe, toliko sam vremena s vama i još me ne poznaš?" "Tko je vidio mene, vidio je i Oca. Kako ti onda kažeš: `Pokaži nam Oca`? Ne vjeruješ li da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje vam govorim, od sebe ne govorim: Otac koji prebiva u meni čini djela svoja. Vjerujte mi: ja sam u Ocu i Otac u meni. Ako ne inače, zbog samih djela vjerujte. Zaista, zaista, kažem vam: Tko vjeruje u mene, činit će djela koja ja činim; da veća će od njih činiti jer ja odlazim Ocu.

I danas, nakon svih godina, kada vidim nešto novo i lijepo, prvo pomislim: Mama, vidi!

Čudno je to. Puno je proljeća prošlo od godine mog rođenja i više nisam baš ni mlada, no bez obzira na moju dob, u određenim trenucima u životu kad god bih ugledala nešto novo ili nešto lijepo, moja prva pomisao uvijek bi bila: mama, vidi!

Gledaj buc mastu trogodišnjakinju u kariranoj haljinici kakve su se nosile već krajem sedamdesetih kako prstićem pokazuje golemog slona u zoološkom vrtu, očekujući od tebe da imaš spreman odgovor na baš sve začudne momente koji djetinjstvo čine čarobnim i neodoljivim uz jednu važnu nit vodilju: da stojiš uz mene u svakom trenutku, da mi odgovoriš na svako pitanje, da poljubiš razbijeno koljeno i da otjeraš noćno čudovište... da budeš izdah na svaki moj dječji maleni udah. Da moj kucaj srca prati u stopu tvoj, baš kao kada si me nosila ispod srca... Još uvijek se toga sjećam.

Pogledaj me malo bolje. Rastem. Sad sam već mršava sedmogodišnjakinja s rupičastim osmijehom i čvrsto držim tvoju ruku. Prvi je dan škole, na leđima smeđa torba iz koje mirišu nove knjige, sve je novo i nepoznato, osim tebe. Ti si poznata. Nježno me grliš i tvoj miris me smiruje govoreći mi da nema te nove situacije i nema te prepreke koju uz tebe neću moći prijeći i savladati. Važna sam si, jer odjek svoje važnosti nalazim baš u plavetnosti tvog oka.

Ponosna si na mene. Kreveljim se na pozornici da postanem najsmješnija dvorska luda na pozornici, smješnija i od one kakvu je Grigor Vitez zamišljao kad je pisao Plavu boju snijega a sve zato da iz šume i buke ljudskog smijeha razaznam onaj tvoj, ipak mrvicu glasnjiji od drugih.

Svaka petica u imeniku i tvoja je petica, svaki uspjeh i tvoj je uspjeh, svaki uzdah, nepravda i suza barem su toliko tvoje koliko i moje. Pjevaš sa mnom sve pjesme i plešeš svaki ples, zbilja se ne daš otjerati, čak iako me to u prvim godinama mladenaštva i ljuti, ne daš se smesti: tvoja tiha prisutnost čelična je i neumoljiva i ne može joj naštetiti ni zalutala zlobna riječ koju sigurno nisi zaslužila.

Saznajem da si bolesna.

U bezbrižne mladenačke godine uvukla se Sjena koja prijeteći da zamrači naš sjaj. Govori mi: uzet ću ti je, i što ćeš onda ti? Tjeram tu podrugljivu zlobnicu dok gledam tvoju zlatnu kosu kako gubi sjaj i ispada, tjeram je i brišem zajedno s izdajničkim suzama koje ne mogu zaustaviti ni moja ljutita nastojanja.

Gledam te iza stakla. Ne smijem te dodirnuti, ne smije te dodirnuti ni jedna jedina stvar iz ovog našeg svijeta dok ne dođe u tvoj. Osim molitve. Ona ne pita smije li proći.

Nisam tada znala da si prije toga krišom otišla do našeg svećenika i ostavila moj duh oporučno njemu, za slučaj da Sjena pobijedi ovaj život i da prestaneš biti prisutnost na kakvu si me navikla. Nisam znala za tu tvoju najvažniju oporuku i bolje da nisam znala da si se tada pripremala postati sasvim drugačija prisutnost.

Vraćaš se kući. Lice ti prekriva maska koja štiti ali zastire i smijeh. Ne znamo što nosi budućnost, ali se držimo današnjeg dana kao da sutra neće svanuti.

Mama, vidi!

Gledaj mladu ženu kako korača prema oltaru, a ti si i dalje onakva prisutnost na kakvu si je navikla i kakvom si je razmazila. Ne vidiš je dobro od suza, ovaj puta radosnica, ali si još uvijek izdah na svaki udah.

Kažu da ličim na tebe. Drago mi je. Šmrcaš dok mi ruka počiva na raspelu. Čudno da čujem baš taj zvuk. Znam što znači, tvoja djevojčica sada je odrasla.

Mama, gledaj u oči mog sina. Tek se rodio i upravo sam spoznala tajnu tvog pogleda koji mi je cijeli život govorio: ako te cijeli svijet odbaci, ja ću ti biti cijeli svijet. Sad razumijem. Tek kad sam shvatila što znači imati nekoga u središtu svog svemira znam da sam ja bila u središtu tvog.

Sretna sam jer sam ti dala novu ulogu – učinila sam te bakom. Više puta, s ljubavlju koja se neumorno umnaža i buja poput kvasca, svaki put dodavši novu pozlatu njenom sjaju, govoreći: mogla bih podnijeti još malo ljubavi, nije mi dosta. Samo još malo mi daj.

Stariš. Pogledaj u budućnost. Što vidiš?

Dakako, Sjenu. Njoj nitko naposljetku ne izmakne. No sve ove godine naučile su me u jedno: jednom ćeš prestati biti prisutnost, onakva na kakvu si me naviknula i kakvom si me razmazila, no i kad nas Sjena posjeti, i dalje ćeš biti izdah na moj udah i srca će kucati usklađeno... iako jedno od njih neće više kucati. Taj ritam je vječan i nikada zapravo ne umire. Kad gledam unaprijed, to sigurno znam. Ti si me tome naučila.

Još ću te zamoliti da pogledaš samo u jednu stvar, pa ću te pustiti na miru. Pogledaj dobro, mama. Volim te.